

Mål C-351/95

Selma Kadiman mot Freistaat Bayern

(begäran om förhandsavgörande
från Bayerisches Verwaltungsgericht München)

”Associeringsavtalet EEG—Turkiet — Associeringsrådets beslut —
Fri rörlighet för arbetstagare — Arbetstagares familjemedlem —
Förnyelse av uppehållstillstånd — Villkor — Samlevnad —
Tre års laglig bosättning — Beräkning vid avbrott”

Förslag till avgörande av generaladvokat M.B. Elmer föredraget den 16 januari 1997	I - 2136
Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 17 april 1997	I - 2144

Sammanfattning av domen

- 1. Internationella avtal — Associeringsavtalet EEG—Turkiet — Associeringsrådet som inrättades genom associeringsavtalet EEG—Turkiet — Beslut om fri rörlighet för arbetstagare — Familjeåterförening — Rätt till uppehållstillstånd för familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare som tillhör en medlemsstats lagliga arbetsmarknad — Krav på faktisk samlevnad med den migrerande arbetstagaren — Tillåtlighet
(Beslut nr 1/80 av associeringsrådet EEG—Turkiet, artikel 7 första stycket)*

2. *Internationella avtal — Associeringsavtalet EEG—Turkiet — Associeringsrådet som inrättades genom associeringsavtalet EEG—Turkiet — Beslut om fri rörlighet för arbetstagare — Familjeåterförening — Rätt för familjemedlemmarna till en turkisk migrerande arbetstagare som tillhör en medlemsstats lagliga arbetsmarknad att anta erbjudanden om anställning i den medlemsstaten — Villkor — Faktisk bosättning hos den migrerande arbetstagaren under en oavbruten period av tre år — Perioder som skall beaktas vid beräkningen av sagda tid — Frånvaro under en begränsad tid utan avsikt att ifrågasätta samlevnaden — Perioder som inte täcks av uppehållstillstånd men som de nationella myndigheterna inte har ansett utgöra olaglig vistelse — Omfattas*
(Beslut nr 1/80 av associeringsrådet EEG—Turkiet, artikel 7 första stycket)

1. Artikel 7 första stycket i beslut nr 1/80 av associeringsrådet EEG—Turkiet utgör i princip inte hinder för de behöriga myndigheterna i en medlemsstat att kräva att de familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare som avses i den bestämmelsen bor tillsammans med denne under den treårsperiod som avses i den första strecksatsen i bestämmelsen för att ha rätt till uppehållstillstånd i den medlemsstaten.

Även om det förhåller sig så att det genom bestämmelsens avfattning medges en rätt för sådana familjemedlemmar till en turkisk arbetstagare — som själv har rätt till uppehållstillstånd i en medlemsstat — som har tillåtits att återförenas med arbetstagaren att erhålla uppehållstillstånd, en rätt som dessa kan åberopa direkt och som gäller för de perioder som det hänvisas till, påverkas emellertid inte medlemsstaternas rätt att bevilja eller vägra inresa till sitt territorium för dessa familjemedlemmar och att underordna denna rätt till vistelse krav som är av sådan art att det säkerställs att familjemedlemmens vistelse inom dess territo-

rium överensstämmer med bestämmelsens anda och syfte, det vill säga gynnar familjeåterförening som gör det möjligt att stärka den turkiske migrerande arbetstagarens kärnfamiljs etablering i värdmedlemsstaten.

Av den anledningen, och för att inte turkiska medborgare genom att ingå skenäktenskap skall kunna kringgå de striktare kraven i artikel 6 i samma beslut, då det är på grund av ställningen som arbetstagare som invandringen sker, har en medlemsstat rätt att kräva att den familjeåterförening som har legat till grund för den berördas inresa i medlemsstaten i fråga tar sig uttryck i faktisk samlevnad i hushållsgemenskap med arbetstagaren för att familjemedlemmarna skall kunna åberopa de rättigheter som de tillerkänns i artikel 7 första stycket.

Objektiva skäl, som avståndet mellan familjemedlemmens arbetsplats eller yrkesutbildningsanstalt och arbetstagarens bostad, kan emellertid motivera att den berörda familjemedlemmen lever åtskild från den turkiske migrerande arbetstagaren.

2. Artikel 7 första stycket första strecksatsen i beslut nr 1/80 av associeringsrådet EEG—Turkiet skall tolkas så, att en turkisk arbetstagares familjemedlem som kommit för att återförenas med denne i en medlemsstat i princip skall ha varit bosatt under en oavbruten treårsperiod på samma adress som arbetstagaren för att få besvara erbjudanden om anställning i den staten.

Kortvariga avbrott av samlevnaden, utan avsikt att ifrågasätta den gemensamma bosättningen i värdmedlemsstaten, skall dock likställas med perioder som den berörda familjemedlemmen faktiskt har sammanlevt med den turkiske arbetstagaren. Detta är fallet med semester eller familjebesök i ursprungslandet eller med en

period på mindre än sex månader som den berörda ofrivilligt har vistats i detta land.

Med beaktande av att de rättigheter som en turkisk arbetstagares familjemedlemmar har enligt artikel 7 första stycket tillerkänns dem oberoende av om värdmedlemsstatens myndigheter har utfärdat en särskild administrativ handling, skall i fråga om beräkningen av treårsperioden likaledes beaktas en period under vilken den berörda inte hade ett giltigt uppehållstillstånd, om de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten inte av detta skäl ifrågasatte att den berörda var lagligt bosatt inom det nationella territoriet, utan tvärtom beviljade denna ett nytt uppehållstillstånd.